

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 70.

Fjerde Session.

47de Møde.

Tirsdagen den 15de Marts

(Fort.)

Besseltz (fortsat): Naar Rigsdagen altsaa ikke vil benytte sin Myndighed, er det under den Forudsætning, at Ministeren er lige saa langt fremme i constitutionelle Anskuelser, som den; men nu vil jeg spørge den ærede Forsamling, om den virkelig antager, at det er Tilfældet med den Minister, hvorefter der her er Tale, efterat vi idag have hørt den høitærede Minister gjentage den samme Paastand, som ved Sagens anden Behandling med saamegen Kraft og saamegen Værdighed blev tilbagevist af den ærede 4de Landstingsmand for Kjøbenhavn (Blechingberg). Den meget ærede Krigsminister yttrede da, at det Forslag, der her foreligger for Rigsdagen, ikke henhører til Rigsdagens Afgjorelse, ikke henhører under den lovgivende Magt. Jeg vil tillade mig at spørge, om der under en constitutionel Forsatning kan være noget vigtigere Spørgsmaal end det, om en Sag henhører under den lovgivende Magts eller Regjeringens Forum. Jeg vil spørge, om man kan antage, at den Minister, som, uagtet det er bitterligt, at Rigsdagen har en anden Mening angaaende dette Spørgsmaal, end han, desuagtet vedbliver sin Mening, uden i mindste Måade at tilkjendegive, at han vil tage det Hensyn, som Ministeriet bør tage til Rigsdagen, naar den har en saadan Mening, staaet paa det constitutionelle Standpunct, som min ærede Nabo maa forudsætte, naar han forlanger, at man skal opfatte den omhandlede Bestemmelse i Grundloven fra det Synspunct, som han gjorde gjældende.

S. P. Hansen: Jeg skal ikke komme tilbage til de Bemærkninger, som den høitærede Krigsminister atter idag har gjentaget

om Forsamlingens Berettigelse til at gaae ind paa en Sag som den foreliggende, da de, som en æret Taler fornylig bemærkede, allerede tilstrækkeligt ere gjendrevne under den foregaaende Behandling af denne Sag, og det stiller sig saaledes for mig, at den høitagtede Krigsministers Grunde slet ikke have vundet i Styrke ved hans Gjentagelse af dem idag. Derimod er der en Grund, som den høitagtede Minister idag har anført, og som han, idetmindste saavidt jeg erindrer, ikke under Sagens tidligere Forhandling har paaberaabt sig, for ikke at kunne gaae ind paa det foreliggende Forslag, den nemlig, at der ikke fra de Paagjældende var indkommet noget Andragende om en saadan Forandring; „fra de Paagjældende“, sagde han. Det er i denne Anledning, at jeg vil tillade mig at rette den Forespørgsel til den høitagtede Krigsminister, om han da Intet har imod, om han erkender de Paagjældende for fuldkommen berettigede til at forene sig om et saadant Andragende (Hør!), dersom de ellers maatte være tilfunds at indgive det.

Krigsministeren: Jeg indseer ikke, hvad Forbindelse der er imellem dette Spørgsmaals Besvarelse og den foreliggende Sag. Der skal afstemmes over Sagen idag, og man kan altsaa ikke oppebie, om der indkommer noget Andragende fra de Paagjældende derom. Af denne Grund, og da Spørgsmaalet er stillet saa abstract, anseer jeg mig ikke forpligtet til at besvare det (Munterhed).

S. P. Hansen: Det gjør mig ondt, at den ærede Krigsminister ikke har kunnet indsee det; men jeg haaber, at mange Andre ville indsee det, og finde, at Spørgsmaalet ikke har været aldeles ubesvaret (Ja! Ja!).

Blechingberg: Jeg tillod mig, da denne Sag var til 2den Behandling, at udtale, at jeg erkendte, at der er en Trang til en Revision af den Deel af Lovgivningen,